

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουλίου 1930

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 286

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Νόμοι

Νόμος 4829. Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν νόμων περὶ ἀρτοποιίας	1
Νόμος 4830. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 4042 «περὶ Ταμείου Θιψιῶν Πολέμου»	2
Νόμος 4833. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3885	3
Νόμος 4834. Περὶ προστασίας τοῦ λιγνίτου	4

Διατάγματα

Περὶ τρόπου προαγωγῆς κ.λ. τῶν μαθητῶν τοῦ Λυκείου Οἰκονομικῆς Ἑκπαίδευστος	5
Περὶ καθορισμοῦ τοῦ ποσοστοῦ κ.λ. τοῦ προσθ. φόρου ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων διὰ τὸ φορολ. οἰκονομ. ἔτος 1930—1931	6

Περὶ θέσεως ἐν ἰσχύϊ διατάξεων τινῶν τοῦ Ν. Α. τῆς 11-5-29 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ διαδικασίας βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ Φ. Κ. Π. διατάξεων» ὡς ἐκτελεσθῇ ὑπὸ τοῦ νόμου 4318.	7
Περὶ μειώσεως τελῶν, θέσεων καὶ περὶ προαγωγῆς καὶ σπουδῶν διαφόρων τελωνειακῶν ἀρχῶν.	8
Περὶ χορηγίας ἑλκτος βιομ. χρήσεως εἰς Ἀνών. Ἑταιρείαν Ψυγεία Πειραιῶς 15.000 χιλ.)μων.	9
Περὶ χορηγίας ἑλκτος βιομ. χρήσεως εἰς Ἀνών. Ἑταιρείαν Ἑλληνικὴ Ἐργουργία 60.000 χιλ.)μων.	10
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1930 Διατάγματος «περὶ ἐκπαίδευστος μηχανικῶν, ὑγειονομικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν κ.λ. τοῦ Π. Ναυτικοῦ».	11
Περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου 1928 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων καὶ Ν. Α. περὶ Μ. Τ. Π. Ν.».	12

Ν Ο Μ Ο Ι

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν νόμων περὶ ἀρτοποιίας. (1)

Νόμος 4829

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Ἐν τέλει τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 3769 «περὶ ἀποζημιώσεως μικρῶν ἀρτοποιείων» προστίθεται ἡ ἐξῆς διάταξις :

«Κατάσχεσις ὡσαύτως ἐπιτρέπεται πρὸς ἱκανοποίησιν ἀπαιτήσεων συνεταίρων τοῦ ἀποζημιωθέντος ἀρτοποιοῦ, προερχομένων ἐκ τῆς ἐταιρικῆς σχέσεως, ἀλλὰ μόνον ἐν ἡ περὶ ἀποζημιώσεως ἀπόφασις ἐξεκτελεσθῇ ἐπὶ ἐκτιμῆσεως τοῦ συνεταίρου ἀρτοποιείου».

Ἄρθρον 2.

1. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4169 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 23—24 Ν. Α. περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3769 «περὶ ἀποζημιώσεως μικρῶν ἀρτοποιείων», προστίθεται ὡς τρίτη παράγραφος ἡ ἐξῆς :

«2. Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀρτου ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἡ πρόσληψις ὡς ἐκτάκτου ὑπαλλήλου διπλωματούχου τῆς Νομικῆς ἐπὶ μηνιαία ἀνμισθία εἰς βάρος τοῦ Ταμείου Ἀρτου δραχμῶν 1500 ὡς γραμματέως τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὴν ἀσκῆσιν τῶν εἰς αὐτὸν ἀνατιθεμένων καθηκόντων».

Ἄρθρον 3.

1. Παύει αἱ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀρτου ἐνεργοῦμεναι εἰσπρά-

ξεις δυνάμει τοῦ Ν. Α. τῆς 12/16 Αὐγούστου 1926 «περὶ συστάσεως Ταμείου Ἀρτου», ὡς τοῦτο ἐκτελεσθῇ ὑπὸ τοῦ νόμου 3860, εἰσάγονται ἐν τῇ Δημοσίᾳ Ληψοδοσίᾳ ὑπὸ τὸν χρηματιστικὸν λογαριασμὸν «Κεφάλαια Ταμείου Ἀρτου» καὶ κατατίθενται εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν ὑπὸ ἴδιον λογαριασμὸν.

2. Αἱ πληρωμαὶ θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι δι' εἰδικῶν ἐντύπων ἐνταλμάτων, ἐκδιδόμενων ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς βάσει ἀποφάσεως αὐτῆς εἰς βάρος τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου Ἀρτου καὶ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ θεωρουμένων ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὰς περὶ προληπτικοῦ ἐλέγχου διατάξεις τῶν νόμων περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ.

3. Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἐνταλμάτων ἀποστέλλει ταῦτα κατὰ μῆνα εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ πρὸς ἔλεγχον καὶ ἐνέργειαν τῶν οἰκείων συμπληρωτικῶν ἐγγραφῶν.

4. Τὰ ὑπὸ στοιχεῖα τῶν ὑπὸ τὸ κράτος τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3769 ἐνεργηθειῶν πληρωμῶν δέον ν' ἀποσταλῶσιν εἰς τὴν Γ.Δ.Δ.Α. διὰ τὴν ἐνέργειαν μετὰ προηγούμενον ἔλεγχον τῶν οἰκείων ἐγγραφῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν στηριζομένων εἰς ἀποφάσεις τῆς διοικούσης τοῦ Ταμείου Ἐπιτροπῆς καθορίζεται ἡ εἰς βάρος τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου Ἀρτου πληρωτέα ἀποζημίωσις εἰς τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν ἡ τοὺς ὑπαλλήλους, εἰς οὓς ἤθελεν ἀνατεθῇ ὁ ἔλεγχος ἡ ἡ ἐποπτεία τοῦ αὐτοῦ Ταμείου, ὡς καὶ τὰ παρεχόμενα ἐπιδόματα εἰς μονίμους ὑπαλλήλους ἀσχολουμένους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν οἰασθῆποτε ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου.

2. Εἰς τὰ δικαστικὰ μέλη τῶν ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως ἀρτοποιείων καὶ τῆς χρησιμοποιοῦσας τοιοῦτων ὡς πρατηρίων κ.λ. ἐπιτροπῶν δύναται νὰ χορηγηθῇ εἰς βάρος τοῦ Ταμείου Ἀρτου καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς διοικούσης τοῦτο Ἐπιτροπῆς ἀποζημιώσις μὴ δυνάμενη νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχ. 100 δι' ἐκάστην ἐκδιδομένην ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς ὁριστικὴν ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 5.

Αἱ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 12/8/1926 Ν. Διατάγμα-

τος «περί συστάσεως Τμημάτων "Αρτου" ενεργηθείσιν πληρωμαί:

- 1) Διὰ τὴν περίθελψιν ἀπόρων Ἀθηνῶν ἐκ δραχ. 100.000.
- 2) Διὰ τὴν περίθελψιν ἀπόρων Παισιῶς ἐκ δραχ. 100.000.
- καὶ 3) Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Μειωτηρίου Παισιῶς ἐκ δραχ. 125.000 νομιμοποιούνται.

"Αρθρον 6.

1. Αἱ δικτάξεις τοῦ άρθρου μόνου του νόμου 4170 «περί κο-
ρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν. Δ. «περί τροποποιήσεως
τοῦ άρθρου 7 τοῦ νόμου 3770 περί λειτουργίας ἀρτοποιείων
κλπ.» ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ άρθρα 8, 13 καὶ 14
ἀρτοποιείων τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1929, ὡς τοῦτο ἐκ-
ρῶθη διὰ τοῦ νόμου 4573, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν πληροῦν τὰς περὶ
ὕγινης ἀρτοποιείων δικτάξεις.

2. Ἡ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ προθεσμία κλεισίματος τῶν ἐπι-
θλαθῶν εἰς τὴν δημοσίαν ὑγίαν ἀρτοποιείων δύναται νὰ ἐπι-
τείνηται μέχρι τοῦ διπλασίου ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑ-
σωτερικῶν. Τὴ κλείσιμον τῶν ἀρτοποιείων τούτων ἀναστήλ-
εται ἐν ἡ περιπτώσει καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ἵσχυται ἐνοικιστάριον
ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τῆς οἰκίας ἑπιτροπῆς ὡς ἀπαραιτήτου διὰ τὴν
συμπλήρωσιν ἢ διαρρύθμισιν τοῦ ἀρτοποιείου ὁρισθέντος χώρου.

"Αρθρον 7.

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 13)14 Νοεμβρίου 1929
ἐν ἐνεργείᾳ ἀρτοποιοὶ δικαιούνται νὰ ἐπιφέρωσιν οἰκοδόμητος
βεβαιώσεως εἰς τὰ ἀρτοποιεῖα αὐτῶν.

"Αρθρον 8.

Αἱ παράγραφοι δευτέρα καὶ τρίτη τοῦ άρθρου 9 τοῦ Ν. Δ.
τῆς 13)14 Νοεμβρίου 1929 ἀντικεινολύττανται ὡς ἑξῆς:

«Ἀρτοποιοὶ, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ 1ου άρθρου τοῦ Ν. Δ.
τῆς 13)14 Νοεμβρίου 1929, ἐξωσθέντες τῶν ἀρτοποιείων τῶν
διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως δι' οἰκοδόμητον λόγον μέχρι τῆς 1ης
Ἰουνίου 1930 δύνανται κατ' ἐπιλογὴν 1) ἢ νὰ ἀνοίξωσιν ἐν
τῶν κλεισθέντων ἀρτοποιείων, τῆς λειτουργίας τοῦτο ἐπιτε-
τομένης μόνον ἀπὸ βεβαιωθῆ ὅτι εἶναι μηχανολήκτον καὶ
ἐκπληροῦ τοὺς ὅρους τῆς ὑγεινῆς ἢ 2) νὰ ἀποζημιωθῶσιν ὑπο-
βάλλοντες αἰτήσιν ἀποζημιώσεως ἐντὸς μηνιαίας ἀνατρεπ-
τικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Οἱ οὗτοι
ἀποζημιούμενοι ἢ μὴ υποβαλόντες ἐμπροσθέντως αἰτήσιν στε-
ροῦνται τοῦ δικαιώματος τῆς περικυφῶ ἀσκήσεως τοῦ ἐπι-
γέφυματος τοῦ ἀρτοποιοῦ.

«Ἀρτοποιοὶ μετὰ τὴν 1ην Ἰουνίου 1930 ἐξωσθέντες δικαι-
οῦνται νὰ ἀσκήσωσι τὸ ἐπάγγελμα τῶν μεταφερόντες τὸ ἀρτο-
ποιεῖον τῶν εἰς ἕτερον τοιοῦτον, ἔστω καὶ ἐκ τῶν ἀποζημιωθέν-
των, μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ἐξῴσις ἐγένετο ἐνεκὰ λήξεως τῆς μισθώ-
σεως καὶ τὸ νέν ἀρτοποιεῖον πληροῦ τοὺς ὅρους τῆς ὑγεινῆς.
Εἰς ἀρτοποιούς, ὧν τὰ ἀρτοποιεῖα κατεδαφίσθησαν ἢ κα-
τέστησαν ἄχρηστα διὰ τὸν προορισμὸν τῶν, παρέχεται τὸ δι-
καίωμα τῆς ἰδρύσεως νέου ἀρτοποιείου, ὁμοίως πρὸς τὸ ἐπ'
αὐτῶν κατεχόμενον παραγωγικότητος, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα
τῆς μεταφοράς τῆς ἀδείας αὐτῶν εἰς ἕτερον ἀρτοποιεῖον».

"Αρθρον 9.

1) Οἱ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ άρθρου 10 τοῦ Ν. Δ.
τῆς 13)14 Νοεμβρίου 1929 υποβαλόντες αἰτήσιν ἀποζημιώ-
σεως δικαιούνται τοιαύτης καὶ ἂν εἴη στεροῦνται τῆς ὑπὸ
τοῦ άρθρου 1 τοῦ Διατάκτητος ὁρισμένης κανονικῆς ἀδείας
τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, ἐφ' ὅσον ἀποδείξωσιν ἐπαρ-
κῶς, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως ἐπιτροπῆς,
ὅτι ἤκουον τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρτοποιοῦ πρὸ τῆς 11 Ἰανουαρίου
1929 καὶ ὅτι ἦσαν κατὰ τούτην τὴν ἡμέραν κάτοχοι ἀρτο-
ποιείου.

2. Ἀρτοποιοὶ ἀσχοῦντες τὸ ἐπάγγελμα καὶ κατεχόμενοι ἀρ-
τοποιεῖον τὴν 11ην Ἰανουαρίου 1929, ὧν αἱ αἰτήσεις ἀποζη-
μιώσεως ἀπερρίθθησαν λόγῳ στερήσεως ἀδείας Ὑπουργοῦ
Ἑσωτερικῶν ἢ μὴ πληρώσεως τῶν ὅρων ὑγεινῆς, δικαιούνται
νὰ ζητήσωσιν, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ

τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐπαναδικάσωσιν τῶν αἰτήσεων
αὐτῶν.

3. Ἀρτοποιοὶ κατ' ἐπάγγελμα, ἔχοντες κτίρια ἀρτοποιείων
ἐκμισθωμένα πρὸς τρίτους ἀρτοποιούς ἀποζημιωθέντας, δικαι-
οῦνται νὰ χρησιμοποιοῦσιν ὡς ἀρτοποιεῖα τὰ κτίρια ταῦτα, ἐφ'
ὅσον εἴτε δὲν ὑπάρχει ἄλλο ἀρτοποιεῖον εἰς ἀκίνητα 500 μέτρων,
εἴτε πρόκειται νὰ χρησιμοποιοῦσιν τὸ ἀρτοποιεῖον διὰ τοῦ οὐλοῦ
αὐτῶν, κατ' ἐπάγγελμα ἀρτοποιοῦ, ἐγγεγραμμένου δὲ εἰς τὰ
μητρεῖα τῶν οἰκείων ὀργανώσεων.

"Αρθρον 10.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Ν. Δ. τῆς 13)14 Νοεμβρίου 1929
προστίθεται ὡς τρίτη παράγραφος ἡ ἑξῆς:

«Ἐπιτρέπεται ἡ ἰδρυσις νέων πρατηρίων, ἀδείας τοῦ Ὑπουρ-
γείου Ἑσωτερικῶν, κατόπιν ἀδείας τοῦ διαπιστώσεως τῆς ἀ-
νάγκης τῆς ἐξυπηρέτησεως τοῦ κοινῶς παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ἀ-
γορανομικῆς ὑπηρεσίας. Τὰ πρατήρια ταῦτα δέον ν' ἀπέχωσι
τουλάχιστον 200 μέτρα ἀπὸ τοῦ πλησιέστερου λειτουργούντος
ἀρτοποιείου».

2. Διαγράφονται αἱ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4169
λέξεις καὶ ἀρτοποιεῖον».

3. Πρατήρια ἄρτου ἰδρυθέντα καὶ λειτουργούντα πρὸ τῆς
14ης Νοεμβρίου 1929 κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν
Ἑσωτερικῶν καὶ εἰς συναισθημα, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁ-
ποιῶν δὲν ἐλαιοῦται κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἰδρύσεως τῶν πρα-
τηρίων ἀρτοποιείων, ἐξακολουθοῦσιν ὁριστάμενα, μὴ ἐφαρμοζο-
μένης διὰ ταῦτα τῆς ἀποστάσεως τῶν 200 μέτρων.

"Αρθρον 11.

Εἰς τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Ν. Δ. τῆς 13)14 Νοεμβρίου 1929
προστίθεται ὡς πρώτη παράγραφος ἡ ἑξῆς διάταξις:

«Πᾶς ἀρτοποιὸς δέον νὰ ἔχη τῶς ἀδείας ὅσα τὰ ὑπὸ τὴν
ἐκμισθώσεσιν τοῦ ἀρτοποιεῖα, κλεισμένου παντὸς ἀρτοποιείου,
ἔστω οἰκοδόμητος ἀποζημιώσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἐκδεδομένη
εἰς νὴ διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ ἀδεία».

"Αρθρον 12.

Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 4573 διαγράφονται μετὰ τὴν
φράσιν «ἡ παρητήθησαν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν» αἱ λέξεις
«μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος».

"Αρθρον 13.

1. Ἡ ἀδεία ἀσκήσεως ἐπάγγελματος ἀρτοποιοῦ δύναται νὰ
μεταβιβάζηται διὰ πράξεως ἐν ζωῇ ἢ αἰτία θανάτου εἰς πρόσωπα
δικαιούμενα νὰ ἀσκήσωσιν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρτοποιοῦ.

2. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως συνεταιρικοῦ ἀρτοποιείου ἀδεία
λειτουργίας χορηγεῖται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἐταίρικὸν συμβόλαιον
ἢ συνεπείᾳ τῆς γενόμενης ἐξωδίκου ἢ δικαστικῆς διανομῆς δι-
καίουμενον ἐταίρον.

3. Οἱ κατὰ τὴν 14ην Ἰανουαρίου 1929 συνεταρρικῶς ἐργα-
ζόμενοι καὶ συστηματικῶς ἐξακολουθοῦντες τὴν ἀσκήσιν τοῦ
ἐπάγγελματος τοῦ ἀρτοποιοῦ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ πα-
ρόντος νόμου, ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς ἐταιρείας αὐτῶν
διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, δικαιούνται χωριστῆς ἑκάστος ἀ-
δείας ὑπὸ τοῦς ἑξῆς ὅρους:

α') Ἡ ἐταιρεία αὐτῶν ν' ἀποδεικνύεται διὰ συμβολαιογραφ-
ικοῦ ἐγγράφου ἅμα τῇ συστάσει αὐτῆς καταρτισθέντος καὶ δύο
εἰς τὴν πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 3769 νομίμως δὲ καταχω-
ρισμένης.

β') Νὰ ἦσαν τουλάχιστον ἐπὶ τρισίν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ
ἀρτοποιοῦ ὡς συνεταίροι πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος
νόμου.

γ') Ἐκ τῶν εἰρηλοοικιστῶν κατελόντων τῶν οἰκείων οἰκονο-
μικῶν Ἐφορεῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίων νὰ συ-
νίσταται ἡ ἰδιότης τοῦ ἀρτοποιοῦ.

"Αρθρον 14.

Αἱ πρὸς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 3760 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ
τῶν παραβάσεων τῶν ἄρθρων 8, 9, 13 καὶ 14 τοῦ Ν. Δ. τῆς
13)14 Νοεμβρίου 1929.

"Αρθρον 15.

1. Δι' αποφάσεων των Υπουργών Εσωτερικών και Υγεινής δύναται να κανονίζονται αι περιπτώσεις και οι όροι υπό τους οποίους επιτρέπεται ή προς άρτοποιείν πρόθυμους εις στάλευρα αλεύρων εξ άλλων δημητριακών.

2. Δι' αποφάσεων του Υπουργού των Εσωτερικών δύναται να δρίζονται.

α') Αι ποιότητες του παραγομένου υπό των κατ' επάγγελμα άρτοποιών άρτου και τα δικηρικακά τούτου γνωρίζονται.

β') Η παρασκευή άρτου μικτού εν σταλεύρων και αλεύρων εξ άλλων δημητριακών.

Της αποφάσεως του Υπουργού των Εσωτερικών περί υποχρεωτικής κατά τύπους παραγωγής άρτου εν σταλεύρων και αλεύρων εξ άλλων δημητριακών προηγείται σύμφωνος απόφασις του οικείου Δημοτικού ή Κοινοτικού Συμβουλίου.

3. Οι παραβάται των προηγούμενων διατάξεων του παρόντος άρθρου, εξομοιοζόμενοι ανάξοχρήτως της υπάξεως ή μη διατυμήςτων αλεύρων ή άρτου, τιμωρόνται με τήσποινας της αίσχροκαρδείας του νόμου 703.

"Αρθρον 16.

Παρά τή Διευθύσει Αγορανομίας του Υπουργείου Εσωτερικών ιδρύεται Γνωμοδοτικόν Συμβούλιον άρτου, ούτινος ή σύνθεσις, άρμυδιότης και ο τρόπος λειτουργίας δρισθήσονται διά Διατάγματος. Τα μέλη τούτου, αναπληρούντα άνευ απόζημιώσεως τή έργα των, λαμβάνονται εξ ειδικών περί τή άρτοποιητικά προσώπων και δημοσίων υπαλλήλων, ών ή υπηρέσια ή αι ειδικαι γνώσεις σχετίζονται προς τούς σκοπούς του Συμβουλίου.

"Αρθρον 17.

1. Διά Διαταγμάτων, προκαλούμένων υπό του Υπουργού των Εσωτερικών, κατόπιν αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου, επιτρέπεται να ιδρύονται εν ταίς έθραις των Γεν. Διοικήσεων και Νομαρχιών και εν Κορίνθω, ένθα έπεξετάθησαν αι περί λειτουργίας και αποζημιώσεως άρτοποιείων διατάξεις, Ειδικά Ταμεία Άρτου, σκοπούς των οποίων είναι ή πληρωμή των εν τής εφαρμογής των νόμων τούτων δικαιομένων εις αποζημιώσιν. Τα Ταμεία ταύτα υπάγονται υπό τήν έσπείειν του εν Αθήναις Ταμείου Άρτου, μετονομαζόμενου «Κεντρικόν Ταμείον Άρτου», διοικούνται υπό ιδίης Έπιτροπής και λειτουργούν κατ' τή ειδικώτερον διά Διαταγμάτων όρισθήσόμενα.

2. Τα Ειδικά Ταμεία Άρτου δύναται μετ' απόφασιν της διοικούσης ταύτα Έπιτροπής, έγκρινομένης υπό της διοικούσης τή Κεντρικόν Ταμείον Άρτου Έπιτροπής, να συνάπτουν δάνεια προς πληρωμήν των εις αποζημιώσιν δικαιομένων. Οι όροι των συναπτομένων δανείων και πάσα εν γένει λεπτομέρεια τούτων έγκρίνονται δι' αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου.

3. Τό Κεντρικόν Ταμείον Άρτου βρουνται μόνον διά των αποζημιώσεων των εν Αθήναις, Ηιεραιεί και περιχώροις δικαιοούχων. Αι αποζημιώσεις των εν ταίς έπαρχίαις δικαιοούχων βρουνται αποκλειστικώς και μόνον τή ειδικά ταμεία, έκαστου δέ διά τή άρτοποιεία της περιφερείας τούτου.

4. Δι' αποφάσεως του Υπουργού των Εσωτερικών, έκτιμώντος κατ' απόλυτον κρίσιν τήν ανάγκην και τή κοινωνικόν και επαγγελματικόν συμφέρον της επεκτάσεως της εφαρμογής των άρτοποιητικών νόμων και λαμβάνοντος υπό όψιν τήσ πιθανάς προβλέψεις περί του συνολικού ποσού των έκαστου κατελήθησόμενων αποζημιώσεων, τήσ πιθανάς άσφαύτως ποσάλέψεις των ειδικών προσόδων των κατ' ά τύπους Ταμείων Άρτου και τήσ κοινωνικώς του συνόλου και επαγγελματικώς των άρτοποιών ανάγκης, δρίζεται ο αριθμός των αποζημιωτέων άρτοποιών και των διατηρητέων άρτοποιείων, τή άνώτατον όριον τής πληρωτέας έκάστου άρτοποιώ αποζημιώσεως και πάσα άλλη λεπτομέρεια αναγκαία εις τήν τήσ πληρωμής των αποζημιώσεων τούτων.

5. Διά Διαταγμάτων δρίζονται ή σύνθεσις των εκδικαστικών και άλλων Έπιτροπών, ή άμοιβή των μελών αυτών και πάσα εν γένει λεπτομέρεια δ' τήν εφαρμογήν, έκτός των Αθηνών, Ηιεραιεί και περιχώρων, των άρτοποιητικών νόμων.

"Αρθρον 18.

Εν τέλει του άρθρου 3 του Ν. Α. και μετά τήν λέξιν «κλιμάκων» τίθεται ή φράσις «άραται ούτοι να είναι έμμέσου θερμάνσεως».

"Αρθρον 19.

Εις τήν 2ην παράγραφον του 9ου άρθρου του νόμου 4573 άπαιλείσεται ή φράσις «άλλα δι' άρτοποιού εν ένεργεία».

"Αρθρον 20.

Εις τήν 4 του Ν. Α. τής 13)14 Σεπτεμβρίου 1929 του κωροθέντος διά του νόμου 4573 προστίθεται ως δευτέρα παράγραφος ή έξής:

«Κατ' τήν πρώτην παράγραφον από της επεκτάσεως και εφαρμογής των άρτοποιητικών νόμων εις τόν Δήμον τής Θεσσαλονίκης δύναται να επιτραπή διά Διατάγματος όπως ή ήμερησίον από τής των ιδρυθησόμενων άρτοποιείων εν μόν τή πόλει μη υπερβαίνη τή 5.000 εκ. άρτου εις δέ τή προάστεια και τούς συνοικισμούς τής 1000 εκάστα».

"Αρθρον 21.

—Εις τήν κατ' τήν 25 του Ν. Α. τής 13)14 Σεπτεμβρίου 1929 ως έκρωθή έρζομένην έπιτροπήν δέον διά τήν περιφέρειαν Θεσσαλονίκης να μετέχη και εις αντιπρόσωπος των άρτοποιών πρωτευνόμενος υπό του Νομαρχείου άρτοποιών Θεσσαλονίκης.

"Αρθρον 22.

—Κατ' έξίεσιν, επιτρέπεται εις τόν Υπουργόν των Εσωτερικών κατόπιν ειδικής άδείας να έγκρίνη τήν σύστασιν και λειτουργίαν ένόχ και μόνου πρατηρίου άνευ τής τηρήσεως της άποστάσεως των 200 μέτρων υπέρ προσώπου αποδεδειγμένης παραχθέντος υπηρεσίας εις τήν έσωτερικήν ασφάλειαν τής χώρας.

"Αρθρον 23.

Εν τέλει της πέμπτης παραγράφου του άρθρου 13 του νομοθετικού διατάγματος τής 13)14 Νομβρίου 1929 προστίθεται ή έξής διάταξις:

«Η ως άνω άδεια έγκρίσεως λειτουργίας άρτοποιείου χορηγείται και εις ιδιοκτήτας δύο άρτοποιείων διά τή υπό τήν προσωπικήν αυτών έκμετάλλευσιν άρτοποιείον, εάν υπέβαλον τήν σχετικήν αίτησιν πρό της δημοσιεύσεως του νόμου 4573 και είναι ιδιοκτήται του κτιρίου τουλάχιστον κατ' τή 3)4».

Ο παρών νόμος ψηφισθείς υπό της Βουλής και της Γερουσίας και παρ' Ημῶν σήμεραν έκδοθείς, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως και έκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τή 17 Ιουλίου 1930.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΓΜΗΣ

Οι Υπουργοί

Επί των Εσωτερικών
Γ. Σιδερής

Επί των Οικονομικών
Γ. Μαργής

Εξωορήθη και έπέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τή 21 Ιουλίου 1930.

Ο Υπουργός της Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(2)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ νόμου 4042 περὶ
Ταμείων Θημάτων Πολέμου.

Νόμος 4830

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 13 ἄρθρον τοῦ νόμου 4042 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

Εἰς τὰς Γενικὰς Διοικήσεις δύνανται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νὰ ἰδρυθῶσι παραρτήματα Ταμείων Θυμάτων Πολέμου με δι-
καιοδοσίαν ἐπὶ ὅλης τῆς περιφέρειας τῆς Γενικῆς Διοικήσεως.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δύνανται ὡς ἔδρα τοῦ παραρτήματος νὰ ὁρισθῇ καὶ ἄλλη πόλις ἐκτὸς τῆς ἔδρας τῆς Γενικῆς Διοι-
κήσεως. Ἐπίσης δύνανται εἰς παράρτημα παρὰ Νομαρχίαν νὰ ἀνατεθῇ δικαιοδοσία καὶ δι' ὁμόρους νομούς διὰ Δ) τοῦ ἐκδι-
δομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Προνόιως καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ταμείου Θυμάτων Πολέμου.

Ἐν ταῖς ἀνωτέρω περιπτώσεσιν, ὁ ἀποτελῶν μέλος τῆς Ἐ-
πιτροπῆς ἀνάπληρος δύνανται νὰ ὁρισθῇ καὶ οἰκοθεν ἐν μὲν τῇ
πρώτῃ περιπτώσει παρὰ τῆς οἰκείας Γενικῆς Διοικήσεως ἐν
δὲ τῇ δευτέρᾳ παρὰ τῆς Νομαρχίας ἐν ἣ ἡ ἔδρα τοῦ Παραρτή-
ματος.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γε-
ρουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ
τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος
τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰουλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΛΑΪΕΑΝΔΡΟΣ ΖΑΓΛΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Προνόιως κλπ. Ὑπουργός
Ἐμμ. Ἐμμανουηλίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουλίου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3685.

Νόμος 4831

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδο-
μεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς
Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

1. Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 3685 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:
«Λέμενος νοεῖται κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἡ χρησιμοποιοῦμένη
ἐπὶ κέρδει διὰ τὴν ἐντὸς τοῦ λιμένος μεταφοράν προσώπων,
λεμβούχος δὲ ὁ κατ' ἐπάγγελμα ἐκμεταλλευόμενος προσωπι-
κὸς λέμβος ἰδιόκτητος ἢ μὴ καὶ ἐγγεγραμμένος εἰς τὴν ὁ-
μιλίαν βιβλίου τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς.

2. Ἐὰν ὁ λεμβούχος ἔχων τὴν ἐν τῷ νόμῳ 3685 ὀριζομένην
ὕψηρεσιν ἀπέθωνε πρὸ τῆς ισχύος μὲν τοῦτου, μετὰ τὸ ἔτος
δὲ 1924, τὸ εἰς αὐτὸν ἀναλογεῖν βοήθημα ἐλαττούμενον εἰς
τὰ δύο τρίτα περιέρχεται εἰς τὴν ἐπιζῶσαν κατὰ τὴν δημο-
σίευσιν τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐν γηρεῖα διατελοῦσαν σύζυ-
γον ἢ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης εἰς τὰ ἐπιζῶντα τέκνα, τὰ κατὰ
τὸν θάνατον αὐτοῦ ἔχοντα τὰς ἐν τῷ αὐτῷ νόμῳ ἰδιότητες.

3. Τὸ ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν ἐπιβατῶν τέλος περὶ οὗ ὁ
νόμος 3685 δύνανται νὰ ὁρισθῇ διὰ Διατάγματος μέχρι πέντε
τοῖς ἑκατὸν, τοῦ ἀνωτάτου κατ' ἐπιβάτην τέλους μὴ δυναμένου
νὰ ὑπερβῇ τὰς ἑκατὸν δραχμὰς.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γε-
ρουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ
τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος
τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΛΑΪΕΑΝΔΡΟΣ ΖΑΓΛΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Ἐξ. Οἰκονομίας Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
Π. Βουρλούμης Δ. Νότη Μπότσαρης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουλίου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(4)

Περὶ προστασίας τοῦ λιγνίτου.

Νόμος 4834

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδί-
δομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ
τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ἐκμεταλλεύσεως ἐγχωρίων λιγνίτου
ἢ μετατροπῆς αὐτοῦ εἰς εἰρησπόμενα προϊόντα (οἷον πλινθο-
ποιήσις) δύνανται νὰ παρέχωνται διὰ Διαταγμάτων προκα-
λουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ
Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν αἱ ἑξῆς προστασίαι, ἐν ὅλῳ ἢ
ἐν μέρει.

α') Ἀπαλλοτρίωσις τῶν λιγνιτικῶν ἐπιχειρήσεων ἀπὸ παντὸς
δημοσίου, δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ ἢ ἄλλου τοπικοῦ φόρου ἢ τέ-
λους ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τῆς καθαροῦς ἢ ἀκαθαρίστου προσόδου
πλὴν τῶν ὑπὲρ τοῦ «Ταμείου μεταλλευτῶν» καὶ «Ταμείου ἀλ-
καλοποιηθῆναι ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων» φορολογιῶν ἢ εἰσφο-
ρῶν.

β') Ἀπαλλοτρίωσις τῶν κεραικῶν τῶν διατιθεμένων διὰ τὰς
ἐν ἀρθρῷ 1 ἐπιχειρήσεις, εἴτε ὡς μετοχικῶν εἴτε ὑπὸ μορφῇ
ὀμολογησίων ἢ ἐνυποθήκων δανείων, ἀπὸ πάσης φορολογίας
ἐπὶ τῆς καθαροῦς προσόδου.

γ') Ἀπαλλοτρίωσις τῶν κεραικῶν τῶν κεραικῶν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς
ισχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐκδοθέντων δανείων, ἀλλ' αἱ
λιγνιτικαὶ ἐπιχειρήσεις δικαιούνται εἰς ἑκπτώσιν τοῦ ὡς
ἀνω φόρου ἐπὶ τῶν καταβαλλομένων τόκων, τοκομεριδίων
ἢ τοκογεωωλυσίων.

γ') Ἀπαλλοτρίωσις τῶν αὐτῶν ἐπιχειρήσεων ἐταιρικῆς ἢ οἰκα-

δήποτε άλλης μορφής κατὰ τὴν ἰδρυσίν των ἢ τὴν μετ' ἄλλων συγχώνευσίν των ἢ τὴν ὑποδήποτε μετατροπὴν των ἀπὸ τῶν φόρων καὶ τελῶν χρητοσύμους, μεταβιβάσεως ἀκινήτων, μετεβιβάσεως μεταλλείων, κληρονομιάων, κυκλοφορίας καὶ σημάτων μετοχῶν ἢ ὁμολογιῶν κλπ.

δ') Ἀπαλλαγὴ πάντων τῶν μηχανημάτων, ἐργαλείων καὶ ὑλικῶν παντὸς εἴδους τῶν ἀναγκαζομένων διὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 1 ἐπιχειρήσεις (οἷον μηχανῶν παντὸς εἴδους, βιομηχανίων, ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, ἀνθρακωδότης κλπ.) ἀπὸ παντὸς δημοσίου, δημοτικού, κοινοτικοῦ καὶ λιμενικοῦ δασιμοῦ ἢ φόρου εισαγωγῆς ἢ καταναλώσεως.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἐγγώριοι λιγνίται καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν προϊόντα ἀπαλλάσσονται ἐπὶ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀπὸ παντὸς δημοτικού, κοινοτικού, λιμενικοῦ ἢ οἰοῦδῆποτε ἄλλου εἰδικοῦ ἢ τοπικοῦ φόρου, δασιμοῦ, τέλους ἢ δικαιώματος κατὰ τὴν μεταφορὰν ἢ δικιμετακινήσειν των ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ὡς καὶ κατὰ τὴν καταναλώσειν των ἐντὸς τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν των εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Ἐφ' ὅσον οἱ ὡς ἔνω ἐπιβεβλημένοι ὑπὲρ εἰδικῶν ἱκμιῶν ἢ τοπικῶν ὀργανισμῶν φόροι εἶναι ὑπέρβουοι πρὸς ἐξυπηρέτησιν δανείων αὐτῶν, ἢ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπαλλαγῇ ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν δανείων τούτων καὶ ἐφεξῆς. Μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως ταύτης ἀπαγορεύεται οἰκιδῆποτε ἐπαύξεισι τῶν κειμένων ὡς ἄνω φορολογίων.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἐργολάβοι ἐκμεταλλεύσεως δημοσίων λιγνιτωρυχείων, ἀφ' ἧς ἐγκαταστήσωσιν ἐπὶ τόπου ἐργοστάσια βιομηχανοποιήσεως τοῦ λιγνίτου (πλυνθοποιήσεως κλπ.) ἀξίας τοῦλάχιστον δέκα χιλιάδων Ἀγγλικῶν λιγνῶν, ἀπαλλάσσονται τοῦ δυνάμει τῶν οἰκείων συμβάσεων καταβλημένου πρὸς τὸ Δημόσιον μισθώματος διὰ τὰ ποσὰ τοῦ λιγνίτου τὰ πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸ ἐλάχιστον ὑποχρεωτικῶν ὄριον ἐτησίου μισθώματος, ἐφόσον τὰ ποσὰ ταῦτα βιομηχανοποιῶνται διὰ τῶν ὡς εἴρηται ἐργοστασίων.

Ἄρθρον 4.

Διὰ διαταγμάτων ἐκδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν ἀρμοδίων ἐκάστοτε Ὑπουργῶν στηρζομένη ἐπὶ συμφώνου γνώμης τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου τούτου «Συμβουλίου ἐγγωρίων ὀρυκτῶν καυσίμων ὑλῶν», δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ὑποχρεωτικὴ καταναλώσις λιγνίτου μέχρις ὁρισμένου ποσοτοῦ ὑπὸ τῶν χρησιμοποιοῦσων καύσιμον ὕλην κρατικῶν ἐπιχειρήσεων (ἐφόσον τοῦτο δὲν ἀντίκειται εἰς τὰς οἰκείας συμβάσεις).

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ Διάταγμα ὁρίζει τοὺς ὅρους οὗς θέον νὰ πληροῖ ὁ λιγνίτης, τὸ ποσοτὸν τοῦ ὑποχρεωτικῶς καταναλωθρομένου λιγνίτου ὅπου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 10 ο)ο τῆς ὅλης εἰς θερμίδας καταναλώσεως ὑπὸ τῆς κρατικῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴν τιμὴν κατὰ θερμίδα, ἥτις δύναται νὰ ἢ μέχρι 10 ο)ο ἀνωτέρω τῆς τιμῆς τῆς θερμίδας τοῦ Ἀγγλικοῦ λιθάνθρακος ἐν τῷ τόπῳ τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ καυσίμου.

Ἄρθρον 5.

Ἐπιβάλλεται ἡ ἐφαρμογὴ προνομιούχων τιμολογιῶν διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ λιγνίτου ἢ τῶν ἐξ αὐτοῦ προϊόντων διὰ τῶν Κρατικῶν σιδηροδρόμων.

Ὁμοίᾳ πρόβλεψις ἐπιβάλλεται διὰ τὴν μεταφορὰν δι' ἄλλων σιδηροδρόμων κατὰ τὴν σύνταξιν, παράταξιν ἢ ἀναθεώρησιν σχετικῶν συμβάσεων καὶ τιμολογιῶν μετὰ τῶν ἀναλόγων ἐταιριῶν.

Ἄρθρον 6.

Παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας λειτουργεῖ Συμβούλιον ἐγγωρίων ὀρυκτῶν καυσίμων ὑλῶν, ὅπου γινόμεται κατὰ τὰς ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ εἰδικὰς περιπτώσεις, ὡς καὶ ἐπὶ παντὸς θέματος ἀφορῶντος εἰς τὰς ἐγγωρίους ἐν-

τὰς καυσίμους ὕλας, ἐφ' οὗ ἡθελες ζητήσῃ τὴν γνώμην ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

Τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς ὑπηρεσίας τῶν μεταλλείων, ἐνὸς τῶν Ἑπιθεωρητῶν τῆς Βιομηχανίας, ἐνὸς ἐκ τῶν ἀρμοδίων διὰ τὰς καυσίμους ὕλας κατηχητῶν τοῦ Πολυτεχνείου ἢ Πανεπιστημίου, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν λιγνιτωρυχῶν καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Συμβουλίου τῶν Βιομηχανῶν.

Τοῦ Συμβουλίου κατ' ὅσον ἐπίσης μετὰ ψήφου ἀντιπρόσωποι καὶ ἄλλων δημοσίων ὑπηρεσιῶν (Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, Συγκοινωνίας, Ναυτικῶν κλπ.) ὅσας οἱ γινονται ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων.

Διὰ διατάγματος, δύναται ἡ σύστασις τοῦ Συμβουλίου νὰ τροποποιηθῇ.

Διὰ διαταγμάτων καθορίζονται τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοστευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν	Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. Σιδερῆς	Γ. Μαρῆς
Ἐπὶ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας	Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Π. Βουρλούμης	Β. Καραπαναγιώτης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουλίου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περὶ τοῦλου προαγωγῆς κλπ. τῶν μαθητῶν τοῦ Διδακταλείου Οἰκονομικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρ. 4 ἐδ. 8 τοῦ νόμου 4360 περὶ ἰδρύσεως Διδακταλείου οἰκονομικῆς ἐκπαιδεύσεως, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ μετὰ συμφωνον γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσουμεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ κατὰ τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἐτους ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν προαγωγὴ τῶν μαθητῶν τοῦ διδακταλείου τῆς οἰκονομικῆς ἐκπαιδεύσεως γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῶν εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τῷ διδακταλείῳ διδασκομένων μαθημάτων, χρηματιζομένης διὰ τῶν ὅρων «ἄριστα», «λίαν καλῶς», «καλῶς» καὶ «κακῶς».

Ἄρθρον 2.

Διὰ μαθήματα τοῦ διδακταλείου τῆς Οἰκονομικῆς ἐκπαιδεύσεως προάγονται ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν, ἐάν εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τῷ

διδακταλγεία διδασκομένων μαθημάτων λάβωσιν όλικόν βαθμόν τουλάχιστον καλώς.

Μαθητρίαι λαβούσαι εις περισσότερα τῶν δύο μαθημάτων βαθμόν κατώτερον τοῦ καλῶς ἀπορρίπτονται. Αἱ δὲ λαμβάνουσαι βαθμόν κατώτερον τοῦ καλῶς εἰς ἐν ἢ δύο τὸ πολὺ μαθήματα παραπέμπονται εἰς νέαν κατὰ τὸν προσηγῆ Σεπτέμβριον δοκιμασίαν.

Ἄν καὶ τότε δὲν λάβωσιν ἐν τοῖς μαθήμασι τούτοις βαθμόν τουλάχιστον καλῶς ἢ ἂν δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν προσέλθουν πρὸς εξέτασιν, ἀπορρίπτονται.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἐν ἐκάστῳ μαθήματι όλικός βαθμὸς συνάγεται ἐκ δύο ἐν τῷ εἰδικῷ ἐλέγχῳ ὁλογράφως ἀναγεγραμμένων βαθμῶν τῶν δύο ἐξαμήνων τοῦ σχολικοῦ ἔτους, ὁ δ' ἐν ἐκάστῳ μαθήματι βαθμὸς ἐκαστοῦ ἐξαμήνου συνάγεται ἐκ τε τῆς καθ' ἡμέραν ἐξέτασεως καὶ ἐργασίας ἐκαστοῦ μαθητοῦ καὶ ἐκ τῆς καθ' ἑκαστον ἐξαμήνου γινομένης γραπτῆς δοκιμασίας.

Αἱ ὅσα μαθήματα διδάσκονται εἰς ἐν μόνον ἐξαμήνον, ὡς βαθμὸς τῆς ἐτήσιας προόδου τῶν μαθητρίων λαμβάνεται ὁ βαθμὸς τοῦ ἐξαμήνου, καθ' ὃ ἐδιδάχθη τὸ μάθημα.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐν ἐκάστῳ μαθήματι κατὰ ἐξαμήνον δοκιμασία τῶν μαθητρίων γίνεται γραπτῶς μὲν εἰς τὰ θρησκευτικὰ, ἑλληνικὰ, λογιστικὴν, ἀριθμητικὴν καὶ καλλιγραφικὴν, γαλλικὰ, γερμανικὰ, ἀνθρωπολογίαν, πολιτικὴν οἰκονομίαν, ὑγεινὴν, στέδιον, μικροβιολογίαν, ιστορίαν τέχνης καὶ ἐνδυμάτων, φιλοσοφίαν καὶ ἀνθοκομίαν, ψυχολογίαν, παιδαγωγικὴν, οἰκιακὴν οἰκονομίαν, γραπτῶς δὲ καὶ πρακτικῶς εἰς τὴν μαγειρικὴν καὶ διαιτηρικὴν, αἰσκευτικήν, κοπτικὴν καὶ πλοποιάν καὶ μόνον πρακτικῶς εἰς τὴν γυμναστικὴν, μουσικὴν καὶ χειροτεχνίαν ἐν δὲ ταῖς πρακτικαῖς πρακτικῶς κατὰ τὴν φύσιν ἐκαστοῦ τῶν μαθημάτων τούτων.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὰ ἐνδεικτικὰ προεργασίᾳ τῶν μαθητρίων ἀναγράφονται ὁλογράφως πάντες οἱ όλικοὶ βαθμοὶ τῆς εἰς ἑκαστον τῶν μαθημάτων ἐπιδόσεως αὐτῶν, χαρακτηριζομένης ἐν αὐτῷ καὶ τῆς διαγωγῆς αὐτῶν.

Ἄρθρον 6.

Μαθητρίαι μὴ προσεχομένης εἰς τὴν κατὰ Ἰούνιον εξέτασιν λόγῳ ἀπονεύσεως, βεβαιουμένης διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ οἰκείου σχολιαρίου, παραπέμπεται εἰς εξέτασιν κατὰ Σεπτέμβριον, ἐνεργουμένην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος. Εἰς τὴν εξέτασιν ταύτην διὰ νὰ προαχθῇ ἡ μαθητρία θέον νὰ τύχη ἐν ἐκάστῳ μαθήματι προδιόριστον βαθμὸν τουλάχιστον καλῶς.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουλίου 1930.

Ὁ Προέδρος τῆς Δημοκρατίας
ΛΑΪΕΑΝΔΡΟΣ ΖΑΓΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς
Γ. Παπανδρέου

(6)

Περὶ καθορισμοῦ τοῦ ποσοστοῦ κλπ. τοῦ προσθέτου φόρου ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων διὰ τὸ φορολγ. οἰκ. ἔτος 1930—1931.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν διάταξιν τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ άρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου φόρου ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ τῶν Περιχώρων αὐτῶν πρὸς πληρωμὴν τῶν διαμέσεων τῶν τοῦ δανείου ὑδρεύσεως τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ τῶν Περιχώρων αὐτῶν καὶ τῆς τοκοχρεωλυτικῆς ἐξορλήσεως τοῦ προσθέτου δανείου τῶν προσηγμένων ἔργων ὑδρεύσεως αὐτῶν» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ ἐκωρόθη διὰ τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διατάγματος καὶ ὡς καὶ πάλιν καὶ τοῦτο ἐκωρόθη ὑπὲρ τοῦ νόμου 4870 καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 399) 1930 γνωμάτευσιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Πρὸς πληρωμὴν τῶν εἰς τὸ φορολογικὸν οἰκονομικὸν ἔτος 1930—1931 ἀναλογούντων διαμέσεων τόκων τοῦ δανείου ὑδρεύσεως τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων αὐτῶν, καὶ τῆς τοκοχρεωλυτικῆς ἐξορλήσεως τοῦ προσθέτου δανείου τῶν προσηγμένων ἔργων ὑδρεύσεως αὐτῶν, καθορίζεται εἰς δώδεκα τοῖς ἑκατὸν (12 ε)ο ὁ συντελεστής τοῦ δυνάμει τοῦ Ν. Δ. τῆς 11ης Ὀκτωβρίου 1925 ἐπιβληθέντος προσθέτου φόρου ὑδρεύσεως ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ τῶν Περιχώρων αὐτῶν, ἤτοι Παλαιοῦ καὶ Νέου Φαλήρου, Κεντρικοῦ Φαλήρου (Τζιτζιφίδων) καὶ Καλλιθέας.

2. Εἰς τὸν πρόσθετον τοῦτον φόρον ὑπάγονται :

α') Αἱ ὑποκείμεναι εἰς τὴν ἀναλυτικὴν τῆς Α' κατηγορίας τῶν Καθαρῶν Προσόδων οἰκοδομαί.

β') Αἱ ὅπωςδήποτε ἀναλλασσόμεναι τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου νεόδμηται οἰκοδομαί καὶ προσθήκαι.

γ') Αἱ ἀναλλασσόμεναι τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου ἰδιοκαταικοί, μὲναι οἰκοδομαί ὡς μὴ ὑπερβαίνουσες τῆς τετρακτῆς κατὰ τὸν προσῆδον αὐτῶν τὰς τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν.

δ') Αἱ ὑποκαταστούμεναι οἰκοδομαί καὶ

ε') Τὰ ἐκμισθούμενα γήπεδα.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πρόσθετος φόρος, προκατεμένου περὶ τῶν οἰκοδομῶν τῆς β' περιπτώσεως, θέλει βεβαιωθῇ ἐπὶ τῇ βόσει τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον οἶκον, ἔτος 1929—1930 ἰσχυόντων φορολογικῶν καταλόγων Γιοῦλεν καὶ τῶν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου 1930 ἐπιδοθεισῶν ὑπὸ τῶν ὑπαρχόντων εἰς αὐτὸν τροποποιητικῶν περὶ αὐξήσεως ἢ μειώσεως τῆς προσόδου ὑπὲρ τὰ 10 ε)ο αὐτῆς δηλώσεων. Διὰ δὲ τὰς οἰκοδομὰς κλπ. τῶν περιπτώσεων α, β, καὶ γ, ὁ πρόσθετος οὗτος φόρος θέλει συμβεβαιωθῇ μετὰ τοῦ δημοσίου φόρου, μὴ ἀπαιτούμενης ἐπιδόσεως ἰδίως δηλώσεως ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ. Διὰ τὰς ἰδιοκατασκευαστέας τέλους οἰκοδομὰς τὰς κατὰ τὸν 3 χιλιάδων δραχμῶν ἐτησίου τετρακτῆς καθαρῶν εἰσοδήματος ὁ φόρος θέλει βεβαιωθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσχυόντων φορολογικῶν καταλόγων Γιοῦλεν τοῦ οἴκον, ἔτους 1929—1930 καὶ τῶν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἐ. ε. ἐπιδοθεισῶν τροποποιητικῶν δηλώσεων.

2. Ὁ ἀνωτέρω φόρος θέλει καταλογισθῇ ὑπὸ τὸ Κεφάλαιον 1 άρθρον 1 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1930—1931, καταβάλλεται δ' εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον εἰς τὰς αὐτὰς δόσεις καὶ προθεσμίας καθ' ἃς καταβάλλεται καὶ ὁ δημόσιος φόρος.

3. Διὰ τὴν ἐπίδοσιν διηλώσεω καὶ τὴν ἐξεύρεσιν τῆς φορολογητέας προσόδου τῶν οἰκοδομῶν τῆς παρεχόμενης β' τοῦ άρθρου 1 τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ ἐν γένει διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τοῦ προσθέτου τούτου φόρου ἀκολουθεῖται ἡ διαδικασίη βεβαίωσης τοῦ κώδικος τῆς φορολογικῆς καθαρῶν προσόδων (άρθρ. 9, 10, 11 καὶ 55 καὶ ἐπείκεινα).

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΛΑΪΕΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Β. Δεληγιάννης

(7)
Περὶ θέσεως ἐν ἰσχύϊ διατάξεων τινῶν τοῦ Ν. Α. τῆς 11—5—29 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ διαδικασίας βεβαίωσης καὶ εἰσπραξέως τοῦ Φ. Κ. Π. διατάξεων, ὡς ἐκυρώθη ἐπὶ τοῦ νόμου 4316.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ άρθρα 32 παρ. 6 τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 Ν. Α. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ διαδικασίας βεβαίωσης καὶ εἰσπραξέως τοῦ φόρου τῶν καθαρῶν προσόδων διατάξεων», ὡς ἐκυρώθη ὑπὸ τοῦ νόμου 4316, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Τίθεμεν ἐν ἰσχύϊ τὴν διάταξιν τοῦ άρθρου 18 παρεχόμενης 4 τοῦ Ν. Α. τῆς 11ης Μαΐου 1929 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ διαδικασίας βεβαίωσης καὶ εἰσπραξέως τοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων διατάξεων» τοῦ κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ νόμου 4315 ἔχονταν οὕτω:

«Ἐπὶ ἐκμισθωμένων οἰκοδομῶν, δι' αὐτὰς δὲν προσάγεται συμφωνητικὴν ἢ ἄλλαν ἀποδεικτικὴν τῆς συμφωνίας στοιχείων ἢ δόσεως τὸ συμφωνητικὸν ἐνδείκνυται αὐτῶν εἶναι προφανῶς καὶ δυσαναλόγως κατώτερον τῆς μισθωτικῆς αὐτῶν ἀξίας ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν παρεχόμενων 2 καὶ 3 τοῦ άρθρου 10 τοῦ νόμου 1810.

Ἡ περίπτωση τῆς τοιαύτης δυσαναλογίας θεωρεῖται ὑφισταμένη δόσεως ἢ μισθωτικῆς ἀξίας εἶναι κατὰ τὸ τρίτον τοῦ συμφωνητικὸν ἐνοικίου ἀνωτέρα τούτου.

2. Ἡ ἰσχύς τῆς διατάξεως ταύτης ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἐτους 1930—1931.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23ῃ Ἰουλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΛΑΪΕΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Β. Δεληγιάννης

(8)

Περὶ μειώσεως τελῶν, θέσεων καὶ περὶ προαγωγῆς καὶ ουστάσεως διαφόρων τελωνειακῶν ἀρχῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον δέκατον τοῦ νόμου 4057 τοῦ 1929 (86—4) «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Α. τῆς 30)10)1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ τελωνειακοῦ κώδικος καὶ τροποποιήσεως ἐτέρων διατάξεων τοῦ νόμου 1185, κλπ.» ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 480 τῆς 26 Ἰουνίου 1930 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατίας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Μειοῦμεν τὰς ὀργανικὰς θέσεις τῶν τελωνειακῶν γραμμῶν γ' τάξεως κατὰ τρεῖς, ἐξ ὧν δύο θέσεις ἐκ τῶν τελωνείων Περαιῶς καὶ μίαν θέσιν ἐκ τοῦ τελωνείου Λιγίου, καὶ προστίθεμεν ταύτας, δύο εἰς τὰς τῶν τελωνεοσταθμικῶν, παρεχόμενων τῶν Τελωνεοφυλακικῶν Μεζάπου καὶ Κότρωνος τοῦ Τελωνείου Γυθείου εἰς Τελωνεοσταθμικαρχεῖα, καὶ μίαν εἰς τὰ τῶν ἀποθηκαρίων, δημοσιουργουμένης ὀργανικῆς θέσεως ἀποθηκαρίου ἐν τῷ Τελωνεῷ Λιγίου.

Συνιστῶμεν Τελωνεοφυλακεῖα:

1) Εἰς θέσιν Ἱωάννης Ρέντης ὑπαρχόμενον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Τελωνείου Εἰδυμένης, καὶ 2) εἰς θέσιν Πλάτωνα Σίφνου ὑπαρχόμενον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Τελωνείου Σύρου.

Ἀποσπῶμεν τὸ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Τελωνείων Περαιῶς ὑπαρχόμενον Τελωνεοφυλακεῖον Τροισχηλίας καὶ ὑπάγεται τοῦτο εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Τελωνείου Λιγίου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΛΑΪΕΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Β. Δεληγιάννης

(9)

Περὶ χορηγίας ἄλλας βιομηχανικῆς καὶ γεωπονικῆς καὶ ἄλλων ἑταιρειῶν Ψυχρὰ Περαιῶς 15.000 χιλ.) μόνον.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΑΦΒ' τῆς 28ης Μαΐου 1887 «περὶ ἄλλας διὰ βιομηχανικὴν καὶ γεωπονικὴν χρῆσιν» καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 18 Ἰουνίου 1887 «περὶ χορηγίας ἄλλας διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν», τὸν νόμον 702 τῆς 23 Αὐγούστου 1918 «περὶ αὐξήσεως τιμῆς εἰδῶν πυγῶν τοῦ Μονοπωλίου» καὶ τὸ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1922 Β. Διατάγμα «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς πολλήσεως τοῦ διὰ γεωπονικὴν καὶ βιομηχανικὴν χρῆσιν πωλουμένου μετασχηματισμένου ἄλλας», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἐγκρίνομεν νὰ χορηγηθῶσι δέκα πέντε χιλιάδες (15.000) χιλιόγραμμα ἄλλας εἰς τὴν Ἀνάγκην ἑταιρείαν Ψυχρὰ Περαιῶς διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν ἐπὶ τῇ ἡλεκτρομένη τιμῇ τῶν τριάντων πέντε (35) λεπτῶν κατὰ χιλιόγραμμα.

Τὸ ἄλλας τοῦτο παραδοθήσεται τῇ ὀρισθησμένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑ.

φουπουργού τῶν Οἰκονομικῶν ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἀλυκῇ Ἀναβύσσου, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀναμνηθῇ μετὰ διαλύσεως φανικοῦ ὀξέως ἀναλογίᾳς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ διὰ ποσοῦ τοιαύτης διαλύσεως 1) 4 τοῖς ἑκατὸν τοῦ παραδοθρομένου ποσοῦ ἄλλως, ὅπως καὶ κατὰ τὴν ἀνατάλῃ διὰ πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 23 Ἰουλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Β. Δεληγιάννης

(10)

Περὶ χορηγίας ἄλλως βιομ. χορήσεως εἰς Ἀνωτ. Ἐταιρεῖαν Ἑλληνικὴ Ἐργονομία 60.000 χιλ.) μων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸν νόμον ΑΦΒ' τῆς 28ης Μαΐου 1887 περὶ ἄλλως διὰ βιομηχανικὴν καὶ γεωπονικὴν χρῆσιν καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 18 Ἰουνίου 1887 περὶ χορηγήσεως ἄλλως διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν, τὸν νόμον 763 τῆς 23 Ἀυγούστου 1918 περὶ αὐξήσεως τιμῆς εἰδῶν τινῶν τοῦ Μονοπωλίου καὶ τὸ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1922 Β. Διατάγμα περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς πωλήσεως τοῦ διὰ γεωπονικὴν καὶ βιομηχανικὴν χρῆσιν πωλουμένου μεταποιημένου ἄλλως, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαν καὶ διατάσσαν :

Ἐγκρίνομεν νὰ χορηγηθῶσιν ἐξήκοντα χιλιάδες (60.000) χιλιόγραμμα ἄλλως εἰς τὴν Ἀνώνυμον Ἐταιρείαν Ἑλληνικὴ Ἐργονομία διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν ἐπὶ τῇ ἡλκτωμένη τιμῇ τῶν τριάντων πέντε (35) λεπτῶν κατὰ χιλιόγραμμον.

Τὸ ἄλλως τοῦτο παραδοθήσεται τῇ ὁρισθησμένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἀλυκῇ Ἀναβύσσου, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀναμνηθῇ μετὰ κοινοῦ θετικοῦ ναυτοῦ ἀναμνηθῇ δὲ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ διαλύσεως κυανοῦ τοῦ μεθυλίνου δυνάμει 5 ο) ο) ἐπ' ἀναλογίᾳ 10 ο) ο) τοιαύτης διαλύσεως ἐπὶ τοῦ παραδοθρομένου ποσοῦ ἄλλως, ὅπως καὶ κατὰ τὴν ἀνατάλῃ διὰ πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 23 Ἰουλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Β. Δεληγιάννης

(11)

Περὶ κωδικοποιήσεως τοῦ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1930 Διατάγματος περὶ ἐκπαιδεύσεως μηχανικῶν, ὑγειονομικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν κλπ. τοῦ Π. Ναυτικοῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 19, 32 καὶ 33 τοῦ Νόμου 4411 περὶ ἐκπαιδεύσεως, συγκατάθεσης, προαγωγῆς, στασιμότητος κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ν.» (Ἐφ. Κυβ. τεύχος Α' τοῦ 1929 Σελ. 2821) καὶ τὸ ἀπὸ 15—14—30 Διατάγμα περὶ ἐκπαιδεύσεως μηχανικῶν, ὑγειονομικῶν κλπ. (Ἐφ. Κυβ. τεύχος Α' τοῦ 1930 Σελ. 349) προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ μετὰ γνωμοδοτήσιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπιτελείας ἀπεφασίσαν καὶ διατάσσαν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ σχολεῖα τῶν ἀξιωματικῶν μηχανικῶν δύνανται νὰ λει-

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

τουρηθῶσι καὶ ἐν ἑλῷ καὶ ἐν μέρῳ ἢ ὡς ὀρίζεται τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 15)11)30 Διατάγματος περὶ ἐκπαιδεύσεως μηχανικῶν, ὑγειονομικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν κλπ. τοῦ Π. Ναυτικοῦ ἢ ἐν Ναυτάθρῳ.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ σχολεῖον μηχανικῶν ἀξιωματικῶν λειτουργεῖ ἐν Ναυτάθρῳ, Διοικητὴς τοῦτο θὰ εἶναι ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς τῶν ἀξιωματικῶν μηχανικῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως τοῦ ἀπὸ 15)11)30 Διατάγματος περὶ ἐκπαιδεύσεως μηχανικῶν, ὑγειονομικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν κλπ. τοῦ Π. Ν.» δι' ὅτας σχολὰς δὲν ἐλειτουργοῦσαν ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1930, ἡ δὲ σχολὴ ἀνωτέρων ἱατρῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἰδίου Διατάγματος, ἀφ' ἧς ἀρχίσει λειτουργοῦν τὸ σχολεῖον ἐφαρμογῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας Στρατοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διάρκεια τῆς φοιτήσεως τῆς σχολῆς ἐφαρμογῆς ἐπιμελητείας περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀπὸ 15)11)30 Διατάγματος περὶ ἐκπαιδεύσεως μηχανικῶν, ὑγειονομικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν κλπ. τοῦ Π. Ν.» εἶναι ἐκάστοτε, ἡ διὰ τὸ σχολεῖον ἐφαρμογῆς ἐπιμελητείας Στρατοῦ ὁριζομένη.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος Διατάγματος δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 23 Ἰουλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
Δ. Νότης Μπότσαρης

(12)

Περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου 1928 Διατάγματος περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων καὶ Ν. Α. περὶ Μ. Τ. Π. Ν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὴν Βαν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου 1927 περὶ κωδικοποιήσεως τῶν Νόμων καὶ Νομοθετικῶν Διατάγμάτων περὶ Μετοχικοῦ Ταμείου Π. Ν.» (Ἐφ. Κυβερ. τεύχος Α' τοῦ 1928 Σελ. 73) προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, στηριζομένη εἰς ὁμόφωνον ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Π. Ν. συμφωνούντος καὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐπιτελείου καὶ κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπιτελείας ἀπεφασίσαν καὶ διατάσσαν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 14 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου 1928 Διατάγματος περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων καὶ Ν. Α. περὶ Μ. Τ. Π. Ν. προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἐξῆς: Ἡ αὐξήσις αὕτη δὲν καταβάλλεται ὁλόκληρος, εἰ μὴ ἐφ' ὅσον ἡ ἀποστρατεία συμπίπτει μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους, εἰ δὲ πρὸ τοῦ τέλους ἐκάστου ἔτους ἀποστρατευόμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσιν ἐκ τῆς ὡς ἄνω αὐξήσεως τόσα τοιαύτα ἐξῆς ἐκ πέρυτι, ὅσα καὶ ἡμέρᾳ, καὶ ὅποια παρῆλθον ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀρχεῖται ἡ χορήγησις μερίσματος.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ τοῦ παρόντος Διατάγματος δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 23 Ἰουλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς
Δ. Νότης Μπότσαρης